

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Daniely Menclové a Mgr. Lenky Havlíčkové ve věci

žalobce: **P. P.**, narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou,
sídlem Masarykovo nám 193/20, 405 02 Děčín,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2021, č. j. KUUK/144444/2021/DS/Hac, sp. zn. KUUK/140666/2021/3,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2021, č. j. KUUK/144444/2021/DS/Hac, sp. zn. KUUK/140666/2021/3, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru správních činností – oddělení správních agend, (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 25. 8. 2021, č. j. MGMT/090344/2021, sp. zn. SZ MGMT/129603/BH/2020/VRB, jímž byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče jako nedůvodné a provedený záznam dvanácti bodů ke dni 25. 11. 2020 byl potvrzen.

2. Zároveň se žalobce domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

3. V žalobě žalobce nejprve namítal, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se žalobcem předloženými důkazy a návrhy. K tomu dále uvedl, že předkládá rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných věcech, a to rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, rozhodnutí Magistrátu města Kladna, ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka a rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019 SO. Z uvedených rozhodnutí vyplývá, že běžnou praxí správních orgánů v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče je i posouzení jednotlivých podkladů (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro záznam bodů. Dále uvedl, že zásada legitimního očekávání by se měla uplatnit nejen v rámci jednoho správního orgánu, ale též na úrovni rozhodování krajských úřadů, a to tak, že by i zde měla existovat ustálená praxe při posuzování obdobných věcí.
4. Dále žalobce uvedl, že oznámení policie o spáchání přestupku nemůže být dostatečným podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče, kterým může být jedině rozhodnutí. Přestože je blokové řízení specifickým druhem řízení, nelze pominout nedostatky v podobě nedodržení požadavků, které zákon na rozhodnutí v blokovém řízení klade. Na podporu své argumentace žalobce předložil kopie rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, č. bloku G 1498901, série GF/2013, číslo bloku F 0832677, která nesplňují podmínku dostatečné individualizace skutku a nejsou v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu způsobilé být podkladem pro záznam bodů. Žalobce rovněž poukázal na rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, č. bloku C1404971, ze kterého je naopak zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy.
5. Žalobce měl dále za to, že z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce (žalobce), místu a době spáchání přestupku, mělo by být zřejmé, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost svým jednáním porušil. Za chybnou označil argumentaci, že přestupce dal svým podpisem souhlas se způsobem projednání přestupku a se správností daného rozhodnutí. Za správnost rozhodnutí správního orgánu neodpovídá přestupce a po přestupci není ani možné vyžadovat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost rozhodnutí upozornit.
6. Dále žalobce uvedl, proč pokutové bloky nejsou dle jeho názoru způsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, když obecně uvedl, že je to tehdy, pokud z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se přestupce dopustil v případě překročení nejvyšší dovolené rychlosti (což neplyne z popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci /mimo obec/“ s tím, že mělo být uvedeno konkrétní ustanovení zákona, které bylo porušeno), dále pokud není zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, dále pokud jsou údaje uvedeny nečitelně, kdy nelze zjistit okolnosti přestupku.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

7. Následně žalobce popsal vady jednotlivých podkladů pro záznam bodů do registru řidičů, konkrétně pokutových bloků ze dne 25. 11. 2020, 2. 1. 2020, 31. 10. 2019, 6. 2. 2019, 25. 9. 2018, a 14. 9. 2018. Vznesené námitky byly u pokutových bloků ze dne 25. 11. 2020, 2. 1. 2020, 31. 10. 2019, 6. 2. 2019 v zásadě totožné. Žalobce poukazoval na následující pochybení.
8. Nejdříve uvedl, že v kolonce pokutových bloků vztahující se k osobě přestupce není přesně uvedena osoba přestupce. Údaje jsou částečně nečitelné, nejsou zde přesně vypsány požadované údaje. Například zde chybí rodné číslo a datum narození. Nedostatečné je i ověření totožnosti přestupce.
9. V kolonce popisující místo dobu a jednání přestupce není přesně uvedena doba spáchání přestupku. Údaje o datu a času spáchání přestupku nejsou uvedeny nebo jsou nečitelné nebo nejsou uvedeny kompletně. Dále není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku. Název obce je neúplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, což platí i pro název ulice, na které mělo k přestupkovým jednáním dojít. Z popisu přestupkových jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata, ani porušení s tím související zákonné povinnosti. Právní kvalifikace předmětné povinnosti chybí nebo je zapsaná ve zkratkovitém zápisu, přičemž není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se jedná, neboť ze zápisu sice vyplývá porušení § 18 zákona o silničním provozu, nikoli však konkrétní bod či písmeno.
10. V kolonce pokutového bloku týkající se kvalifikace přestupkového jednání je uvedena právní kvalifikace přestupkového jednání toliko zkratkovitě a vyplývá z ní pouze označení paragrafu konkrétní právní normy, nikoli ostatní body, což zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání žalobce označil za značnou vadu. Dále namítal, že provedený zápis znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce, neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání a údaje v této kolonce jsou při své vágnosti a neodbornosti zápisu také částečně nečitelné.
11. V kolonce označující formu zavinění není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti.
12. V kolonce, v níž by měla být uvedena výše uložené sankce, není zcela zřetelná výše uložené sankce (číslem i slovy), a není tak možné ověřit, zda spolu uvedené údaje korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.
13. Dále není v pokutových blocích jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a nelze přezkoumat, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí žalobcem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, není z něj zřetelný ani podpis žalobce, jenž prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
14. Pokutovým blokům ze dne 25. 9. 2018 a ze dne 14. 9. 2018 nadto žalobce vytýkal, že v kolonce č. 5 není uvedeno číslo právní normy, dle níž má být stanovena povinnost, která byla jednáním přestupce porušena.
15. Závěrem žalobce namítl, že přestupky nejsou v pokutových blocích označeny konkrétně a individualizovaným popisem jednání, nejsou tak způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče, v tomto směru odkázal i na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2017-39. Přestupky tak dle žalobce nejsou konkrétně vymezeny a nemohou být podkladem pro záznam bodů do registru.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Vyjádření žalovaného k žalobě

16. Žalovaný na výzvu soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že se odvoláním žalobce zabýval velmi podrobně a vyjádřil se ke všem odvolacím důvodům. Žalovaný uvedl, že se podrobně zabýval všemi náležitostmi pokutových bloků a dospěl k závěru, že v daném případě byly jednotlivé podklady pro záznam bodů do registru řidičů způsobilé pro záznam bodů a počet připsaných bodů odpovídal příloze k zákonu o silničním provozu. Žalovaný si nebyl vědom žádné překážky, která by žalobci bránila si předmětné pokutové bloky před jejich podepsáním přecíst a v případě nesouhlasu toto podepsání odmítnout.
17. Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci soudem

18. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce a žalovaný s tím výslovně souhlasili.
19. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
20. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nerefletoval odvolací důvody zpochybňující způsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů a nezabýval se předloženými důkazními prostředky.
22. Soud prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námítky. Žalovaný v odůvodnění na str. 3 až 8 napadeného rozhodnutí k jednotlivým odvolacím námitkám žalobce uvedl, že existuje rozdíl mezi řízením o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů a řízením o přestupku. Žalovaný s odkazem na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu podotkl, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bodů bylo pravomocné rozhodnutí a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Uvedl, že orgánům provádějícím řízení o námitkách nezbyvá než respektovat pravomocná rozhodnutí, neboť podle § 123e odst. 2 zákona o silničním provozu platí, že řidiči se odečtou body, které byly zaznamenány na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo trestném činu po pravomocném zrušení tohoto rozhodnutí. Žalovaný zdůraznil, že si správní orgán prvního stupně před vydáním rozhodnutí opatřil pokutové bloky, na základě kterých bylo Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vyhotoveno oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, jež byly podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Žalovaný poté shledal, že údaje zaznamenané na vyžádaných pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení. Na základě doložených pokutových bloků žalovaný dospěl k závěru, že protiprávní jednání žalobce jsou popsána dostatečně a jednoznačně. Žalovaný dospěl k závěru, že veškerá rozhodnutí, na jejichž základě byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů.

23. Ze shora uvedeného podle názoru zdejšího soudu jednoznačně vyplývá, že žalovaný ve své argumentaci reagoval na odvolací námitky žalobce. Pokud žalobce upozorňuje na skutečnost, že se žalovaný nedostatečně zabýval jeho poukazem na odlišnou rozhodovací praxi jiných správních orgánů, soud zdůrazňuje, že obsah, rozsah a kvalita odvolání účastníka správního řízení do značné míry předurčuje obsah, rozsah a kvalitu následného rozhodnutí o odvolání (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2010, č. j. 8 As 22/2009-99). Soud prostudoval odvolání žalobce ze dne 13. 9. 2021 a jeho doplnění 11. 10. 2021 a shledal, že žalobce sice v odvolání poukázal na to, že správní orgány jsou povinny dodržovat princip předvídatelnosti a mají povinnost posuzovat stejné případy shodně, a v této souvislosti uvedl, že za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče byly mnohokrát označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje, avšak dále svou argumentaci ohledně zásady legitimního očekávání nerozvedl, konkrétní rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje či Krajského úřadu Jihočeského kraje neuvedl a ani je k podanému odvolání nepřipojil. Pokud žalobce požadoval, aby se žalovaný vyjádřil ke konkrétním rozhodnutím jiných správních orgánů, a k jejich odlišné správní praxi, měl tato rozhodnutí označit. V daném případě žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí předložil ucelený právní názor, proč neshledal, že by prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a z jakého důvodu považuje jednotlivé přezkoumávané pokutové bloky za způsobilé podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce). V takové situaci dle soudu nemůže způsobit nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, že se žalovaný nezabýval detailně každou dílčí úvahou žalobce uvnitř jednotlivých odvolacích bodů.
24. S ohledem na shora uvedené soud tedy dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné.
25. Dle soudu je mezi účastníky sporný zejména rozsah přezkumu, který má učinit správní orgán rozhodující o námitkách proti záznamu bodů ve vztahu k pokutovým blokům coby pravomocným rozhodnutím jiného správního orgánu. Ze skutečnosti, že pokutový blok je rozhodnutím, vyplývá, že musí splňovat určité náležitosti. Jestliže některé z těchto náležitostí chybí, může to v hraničních případech vést až k vyslovení nicotnosti správního aktu. Míra přezkumu nicméně vyplývá z charakteru řízení o zápisu bodů do registru řidičů.
26. Soud připomíná, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, zákona č. 250/2016 Sb., o Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

odpovědnosti za přestupky a řízení o nich nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin, a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počet bodů, který za tato jednání bude zaznamenán. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).

27. V tomto kontextu soud podotýká, že tedy existuje zásadní rozdíl mezi řízením o námitkách a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží. V případě námitek proti zaznamenání bodů tedy může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému v zákoně.
28. Na základě shora učiněných závěrů je rovněž možné posoudit charakter oznámení policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Oznámení poskytuje správnímu orgánu toliko určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, jestliže se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46). Správní orgány si proto v rámci přezkumu záznamu bodů v registru řidičů ve sporných případech musí vyžádat pokutové bloky a z nich zjistit, zda oznámení plně odpovídá skutečností uvedeným v pokutovém bloku. Pro samotný akt, na jehož základě byl záznam proveden, přitom platí presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), stát usnesením vydaným *ex officio* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).

29. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný při vypořádání odvolacích námitek způsobilostí pokutových bloků, které byly podkladem pro záznam bodů, ve výše naznačeném rozsahu zabýval, když uvedl, že správním orgánem byly opatřeny řádně vyplněné pokutové bloky, které byly s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení porovnány a byla posouzena nejen správnost a oprávněnost zápisu, ale také skutečnost, zda existují relevantní podklady, tedy správní rozhodnutí, na základě kterého bylo možné provést zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný se na stranách 4 až 9 zabýval obsahem jednotlivých pokutových bloků, přičemž konstatoval, že pokutové bloky obsahují všechny údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, popis přestupkového jednání, jeho kvalifikaci podle konkrétního ustanovení zákona a údaj o tom, jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Současně poznamenal, že údaje zaznamenané na všech vyžádaných pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení (strana 4 napadeného rozhodnutí). Na základě těchto skutečností žalovaný dospěl k závěru, že žalobci byly za uvedená přestupková jednání body zaznamenány správně, a že tedy ke dni 25. 11. 2020 dosáhl počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud proto uzavírá, že žalovaný provedl přezkum pokutových bloků v rozsahu, který vyžadovalo námitkové řízení, a též v rozsahu, který mu právní předpisy umožňovaly.
30. Dále se soud zabýval námitkou, že pokutové bloky ze dne 25. 11. 2020, 2. 1. 2020, 31. 10. 2019, 6. 2. 2019, 25. 9. 2018, a ze dne 14. 9. 2018 jsou nezpůsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť nesplňují zákonné náležitosti. Pokutovým blokům ze dne 25. 11. 2020, 2. 1. 2020, 31. 10. 2019, 6. 2. 2019 žalobce shodně vytýkal, že nebyla přesně zjištěna osoba přestupce, doba a místo spáchání přestupku, právní kvalifikace přestupkového jednání je uvedena zkratkovitě, není zřetelná výše uvedené sankce, není jednoznačně zaznamenáno místo, kde byl pokutový blok vydán, není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, není uvedena forma zavinění, a že není zřetelný podpis účastníka. Pokutovým blokům ze dne 25. 9. 2018 a ze dne 14. 9. 2019 žalobce vytýkal, že v nich není uvedena právní norma, dle níž měla být stanovena povinnost, která byla přestupkovým jednáním porušena a přestupek jako konkrétní jednání není vůbec vymezen.
31. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, konstatoval, že: „*Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.*“ Dále k obsahovým náležitostem pokutových bloků uvedl: „*S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.*

dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“

32. S účinností od 1. 7. 2017 upravuje náležitosti příkazového bloku § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Podle tohoto ustanovení se v příkazovém bloku uvede jméno a příjmení obviněného, datum jeho narození a adresa místa jeho trvalého pobytu, popřípadě adresa místa hlášeného pobytu cizince, má-li hlášený pobyt na území České republiky, podpis obviněného, popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání, právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána, výše uložené pokuty, označení správního orgánu, jméno a příjmení, funkce nebo služební číslo anebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby, podpis oprávněné úřední osoby, datum a místo vydání příkazového bloku, poučení, že podpisem obviněného se příkazový blok stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
33. Blokem na pokutu ze dne 25. 11. 2020, série BF/2018, č. B 2533416, byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „29. 10. 2020, 9:24 hod. měření rychlosti v obci Duchcov, ulice Osecká, stanovená rychlost 50 km/h, tolerance radaru +/- 3 km/h zohledněna, naměřená rychlost 62 km/h, porušení ust. § 18/4, z. č. 361/2000 Sb.“. Přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis.
34. Blokem na pokutu ze dne 2. 1. 2020, série BF/2018, č. B2531985, byla žalobci uložena pokuta ve výši 700 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „15. 11. 2019, 8:03 hod. měření rychlosti v obci Duchcov, ulice Osecká, stanovená rychlost 50 km/h, tolerance radaru +/- 3 km/h zohledněna, naměřená rychlost 65 km/h“. Přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis.
35. Blokem na pokutu ze dne 31. 10. 2019, série BF/2018, č. B2531664, byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupkové jednání popsané slovy: „10. 8. 2019, 14:29 hod. měření rychlosti v obci Duchcov, ulice Osecká, stanovená rychlost 50 km/h, tolerance radaru +/- 3 km/h zohledněna, naměřená rychlost 72/69 km/h“. Přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis.
36. Pokutovým blokem ze dne 6. 2. 2019, série BB/2017, č. B1892214, byla žalobci uložena pokuta ve výši 600 Kč za přestupkové jednání popsané následovně: „20. 1. 2019, 12:04 hod. měření rychlosti v obci Duchcov, ulice Lipová, stanovená rychlost 50 km/h, tolerance radaru +/- 3 km/h zohledněna, naměřená rychlost 58 km/h“. Přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis.
37. Blokem na pokutu ze dne 25. 9. 2018, série BB/2017, č. B1693286, byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupkové jednání popsané slovy: „25. 9. 2019, 14:10 hodin, v obci Jeníkov – Oldřichov u OÚ, překročení rychlosti 50/64/61, podle § 18/4 s vozidlem Audi A6, hnědá metal, RZ X“ Přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

38. Pokutovým blokem ze dne 14. 9. 2018, série BB/2017, č. B1693286, byla žalobci uložena pokuta ve výši 700 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „*dne 14. 9. 2018 v 15:38 hodin v obci Oldřichov u OÚ překročení rychlosti 50/70/67, podle § 18/4 s vozidlem Smart RZ X*, Přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis.
39. Z obsahu jednotlivých pokutových bloků není pochyb o tom, že žalobce byl v každém jednotlivém případě pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu o méně než 20 km/h, a to i když na pokutových blocích ze dne 2. 1. 2020, 31. 10. 2019 a 6. 2. 2019 chybí výslovný odkaz na ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Tato skutečnost totiž vyplývá ze slovního popisu přestupkového jednání. Z pokutových bloků ze dne 2. 1. 2020, 31. 10. 2019 a 6. 2. 2019 je jednoznačně patrné, že na pokutových blocích uvedené dne a na uvedeném místě probíhalo měření rychlosti v obci, kde byla stanovena nejvyšší povolená rychlost 50 km/h, kterou žalobce překročil, čímž se dopustil přestupku podle § 123 odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu, kterého se může řidič motorového vozidla dopustit, pokud při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h. Soud uzavírá, že veškeré údaje na pokutových blocích ze dne 2. 1. 2020, 31. 10. 2019 a 6. 2. 2019 zcela konkrétně popisují porušení povinnosti plynoucí žalobci z § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Jednání řidiče bylo na všech pokutových blocích popsáno dostatečně určité a nelze zaměnit s jiným přestupkovým jednáním. Absence výslovného odkazu na porušení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu na pokutových ze dne 2. 1. 2020, 31. 10. 2019 a 6. 2. 2019 nečiní uvedené pokutové bloky nezpůsobilé pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče.
40. K námitkám žalobce ohledně nezjištění osoby přestupce soud uvádí, že na všech shora zmíněných pokutových blocích je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), a adresa místa jeho pobytu. Ověření totožnosti je uvedeno na pokutových blocích ze dne 25. 11. 2020, 2. 1. 2020 a ze dne 31. 10. 2019 dle občanského průkazu a na pokutových blocích ze dne 14. 9. 2018, 25. 9. 2018, 6. 2. 2019, dle občanského a řidičského průkazu. Žalobce podpisem pokutových bloků dal jednoznačně najevo, že údaje o jeho osobě tam uvedené odpovídají skutečnosti. Soud proto nepřisvědčil námitce žalobce, že v příslušných kolonkách jednotlivých pokutových bloků není přesně uvedena osoba přestupce, ani tomu, že údaje jsou částečně nečitelné. Dle názoru soudu jsou v pokutových blocích zcela jasně uvedeny všechny nezbytné údaje o žalobci a jeho totožnost byla řádně ověřena.
41. Žalobce shodně k uvedeným pokutovým blokům dále namítal, že nebyla přesně zjištěna doba a místo spáchání přestupku. Ani této námitce soud nepřisvědčil. Na předmětných pokutových blocích je tedy vždy uvedeno datum, čas i místo spáchání přestupku. Pokud se jedná o pokutové bloky ze dne 25. 10. 2020, 2. 1. 2020, 31. 10. 2019 a dne 6. 2. 2019, resp. přestupkového jednání žalobce, k němuž podle zmíněných pokutových bloků mělo dojít ve dnech 29. 10. 2020, 15. 11. 2019, 10. 8. 2019 a dne 20. 1. 2019, soud podotýká, že z obsahu správního spisu je zjevné, že žalobci v uvedených případech bylo naměřeno překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci radarem, o čemž byl pokaždé pořízen záznam o přestupku, na kterém je zachyceno vozidlo žalobce s přiřazenou rychlostí a s čitelnou poznávací značkou. Následně byly žalobci ve všech případech Městskou policií Duchcov zaslány výzvy k podání vysvětlení pro podezření z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Z obsahu správního spisu je dále zřejmé, že se žalobce v každém jednotlivém případě dostavil k podání vysvětlení a Městskou policií Duchcov, resp. příslušným strážníkem městské polici, byla vyplněna bloková pokuta a

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobce blokovou pokutu mu uloženou za přestupkové jednání v každém jednotlivém případě podepsal a na místě uhradil. Na předmětných pokutových blocích je tedy vždy uvedeno datum, čas i místo spáchání přestupku odpovídající datu, místu a času spáchání přestupku uvedeného na záznamu o přestupku zpracovaného archivním programem RAMET.

42. Žalobce také shodně namítal, že název obce je vždy uveden zkratkovitě. K tomuto soud uvádí, že v případě ani jednoho z předmětných pokutových bloků není název obce uveden žádnou zkratkou. Tato námitka tak rovněž není důvodná.
43. K předmětným pokutovým blokům soud konstatuje, že formulace v nich obsažené týkající se popisu přestupkového jednání a jeho právní kvalifikace nejsou nesrozumitelné a lze z nich vyčíst, jakého konkrétního přestupku se žalobce dopustil. Byť se evidentně jedná o zkratkovité formulace, není nikterak obtížné dovodit, jakých porušení právních povinností se žalobce při provozu na pozemních komunikacích dopustil a jak byla tato porušení kvalifikována. Rovněž v případě zkratkovitého označení „*překročení rychlosti 50/64/61*“ na pokutovém bloku ze dne 25. 9. 2018 či „*překročení rychlosti 50/70/67*“ na pokutovém bloku ze dne 14. 9. 2018 je nepochybné, že první údaj představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě (50 km/h), druhý údaj představuje naměřenou rychlost vozidla (64 km/h, resp. 70 km/h) a třetí údaj naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření (61 km/h, resp. 67 km/h). S ohledem na výše uvedené proto soud dospěl k názoru, že specifikace přestupku splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se to stalo.
44. K námitce žalobce, že u pokutových bloků ze dne 25. 9. 2018 a ze dne 14. 9. 2018 absentuje uvedení zákona o silničním provozu, resp. že je v popisu přestupkového jednání uvedeno toliko - *překročení rychlosti podle § 18/4* - soud uvádí, že i přes tento deficit neshledal, že by v posuzované věci došlo ke zpochybnění způsoblosti daného pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru řidičů. V návaznosti na výše odkazovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu a za jasně popsanych okolností tohoto případu je totiž třeba uvést, že k protiprávnímu jednání žalobce došlo nepochybně na úseku silničního provozu, přičemž obecný rámec právní regulace vztahů, které se týkají silničního provozu, je obsažen právě v zákonu o silničním provozu. Vycházeje z těchto faktů tedy bylo zřejmé, že se v předmětném bloku na pokutu zmíněný odkaz na „§ 18/4“ vztahuje přímo k tomuto zákonu, který v dotčeném ustanovení mj. jasně stanovuje, že v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h. Za nastalé situace tudíž bylo možno se spokojit i s pouhým odkazem na konkrétní ustanovení zákona o silničním provozu, neboť ve spojení s dalšími údaji stran jasného popisu protiprávního jednání žalobce, nebylo o spáchání samotného skutku pochyb. Podstatným tak zůstává, že veškeré údaje uvedené v namítaném pokutovém bloku ve svém souhrnu skutek žalobce dostatečně konkrétně popisují, a umožňují tak jednoduše seznat i jeho konkrétní právní kvalifikaci - tj. porušení povinnosti plynoucí z § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Nadto soud zdůrazňuje, že v uvedených případech, se žalobce na místě učiněným zjištěním a právní kvalifikací přestupků nijak nebránil, ač tak nepochybně mohl učinit, přičemž bloky na pokutu vždy podepsal.
45. K námitce nezřetelnosti výše uložené sankce soud uvádí, že ve všech pokutových blocích je výše sankce uvedena číslem i slovy, a to vždy zcela zřetelně, tato námitka tedy není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

46. K námitce žalobce, že na pokutových blocích není uvedena forma zavinění, soud uvádí, že na pokutových blocích ze dne 25. 11. 2020, 2. 1. 2020 a ze dne 31. 10. 2019 je v kolonce č. 7 uvedena forma zavinění - úmysl a na pokutových blocích ze dne 14. 9. 2018 a ze dne 25. 9. 2018 je uvedena forma zavinění - nedbalost. Pokud se jedná o pokutový blok ze dne 6. 2. 2019, žalobci lze přisvědčit, že na tomto pokutovém bloku není v příslušné kolonce forma zavinění uvedena. Forma zavinění je zákonnou náležitostí pokutového bloku, avšak ne vždy je následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru řidičů (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20). Pokutový blok ze dne 6. 2. 2019 obsahuje k identifikaci, popisu skutku, času, místa a způsobu spáchání přestupku. Dále je v něm uvedena i výše uložené pokuty, označení oprávněné úřední osoby včetně jejího podpisu a podpis přestupce. Na pokutovém bloku chybí pouze vyznačení formy zavinění. Z pokutového bloku je však zřetelné, že žalobce se vytykávaného jednání, tedy překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h dopustil, jakým způsobem a kdy a kde se tak stalo. Popis porušené povinnosti je srozumitelně vyjádřen a je rovněž vyjádřena právní kvalifikace skutku. S ohledem na uvedené soud dospěl k závěru, že jednání žalobce jako řidiče bylo v pokutovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že je nelze zaměnit za jiné jednání a absence údaje o zavinění v posuzované věci v kontextu shora citované judikatury nemohla mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů do registru řidičů. Žalobní námitka není důvodná.
47. Soud nepřisvědčil ani námitce žalobce směřující proti nejednoznačnému záznamu místa, kde byly napadené pokutové bloky vydány s tím, že vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Na všech shora uvedených pokutových blocích je totiž uvedeno místo, kde byly sepsány, otisk úředního razítka, dále je uvedeno příjmení a podpis oprávněné úřední osoby, její služební číslo, datum vyhotovení pokutového bloku a všechny tam uvedené údaje jsou opatřeny podpisem žalobce, který tímto zároveň souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a stvrdil převzetí příslušného dokladu. Ostatně žalobce ani nenámítal, že by se o jeho podpis nejednalo.
48. Namítal-li žalobce v souvislosti s podpisem pokutových bloků, že není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práv, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, upozornit na případnou nesprávnost a žádat její nápravu, soud poznamenává, že podpisem pokutového bloku žalobce s údaji v něm uvedenými skutečně vyjádřil souhlas. Pokud žalobce podepsal něco, čemu nerozuměl, nebo pokud si žalobce údaje nezkontroloval a neuplatnil námitky proti zápisu na místě, jde to pouze k jeho tíži. Tento názor koresponduje se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, podle kterého *„[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.*

práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna.“ Na tyto závěry soud plně odkazuje a uzavírá, že ani námitky zpochybňující podpis jako projev souhlasu s obsahem pokutového bloku nejsou důvodné.

49. Vzhledem k relevantní právní úpravě a výše citované konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu proto zdejší soud uzavírá, že neshledal, že by některé z nadepsaných rozhodnutí vydaných v blokovém (příkazním) řízení o přestupcích, za něž byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, vykazovalo vady, které by je činily podkladem pro provedení záznamu nezpůsobilým.
50. K námitce žalobce zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a nelze nutit správní orgány k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostál, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Zdejší soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdil žalobce, a nedošlo ani k porušení zásady legitimního očekávání. S ohledem na uvedené závěry soud pro nadbytečnost neprováděl dokazování rozhodnutím Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, rozhodnutím Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019 SO, rozhodnutím Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020 a rozhodnutím Magistrátu města Kladna, ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka a žalobcem předloženými kopiemi rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, č. bloku G 1498901 a série GF/2013, číslo bloku F 0832677 a série FC/2013, číslo bloku C1404971.
51. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal žalobou uplatněné námitky důvodnými, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
52. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 28. února 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.